

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ

ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԵՕԹՆԵԱԿԸ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ ՄԷՁ

Նման նախորդ տարիներուն, այս տարի եւս, Յունուար ամսու վերջին լման եօթնեակը - Կիրակիէ Կիրակի - յատկացուեցաւ Եկեղեցիներու Միութեան աղօթածողովներու, ամէն երեկոյ տարբեր համայնքի պատկանող աղօթավայրի մը մէջ: Գովելի պարտամանաչութեամբ մը, Ս. Քաղաքիս Քրիստոնեայ տասնըմէկ համայնքները, բացի Յոյն-Օրթոտոքսներէն, բերին իրենց մասնակցութիւնը յիշեալ ԷՔԻԻՄԷՆԻՔ շարժումին:

23 Յունուար, Կիրակի, կէսօրէ ետք ժամը 5ին, բաւական թիւով ժողովուրդ, եկեղեցական թէ աշխարհական, տեղացի թէ այցելու, հակառակ ցուրտ օդին եւ վայրին հեռաւորութեան, լեցուցած էին Անկլիկաներու Սէյնթ Ջօրն (Ս. Գեորգ) եկեղեցին, որ քաղաքիս միջնամասէն բաւական հեռու կը գտնուի, Դամասկոսի դռնէն հիւսիս: 50 վայրկեան տևող յայտագիր մը իրագործուեցաւ, Անգլիկները ըլլալով տիրապետող լեզուն: Անկլիկան Եկեղեցւոյ Կանոնիկոսներէն մէկը ճառ մը խօսեցաւ: Նոյն աղօթքներ եւ երգութեան տաղեր ընկերակցութեամբ երգեհոնի:

24 Յունուար, Նրկուշաբթի, նոյն ժամուն, Լատինաց Պատրիարքարանի փառայեղ տաճարին մէջ ալ ներկայ էր նոյնքան բազմութիւն, որոնց կարգին հոգեւոր պետեր, առաջնորդներ կամ անոնց ներկայացուցիչները: Պատրիարք Միշէլ Սապպահ ճառով մը (Անգլիկներէն) շեշտեց սիրոյ, համագործակցութեան եւ անկեղծ աղօթքի դերը՝ իբր շաղախ օր մը իրագործուելիք միութեան: Ներկայ էին մեր կողմէ Լուսարարապետ Գերշ. Տ. Դաւիթ Արքեպս. եւ Հոգշ. Տ. Գուսան Վրդ.:

25 Յունուար, Նրեքշաբթի, դարձեալ

նոյն ժամուն, Լուսերականներու եկեղեցւոյ մէջ էր հաւաքոյթը (մօտիկը Ս. Յարութեան Տաճարին): Գերմաններէն, Անգլիկներէն ու Արաբներէն էին տիրապետող լեզուները յայտագրին, ուր կային նաեւ կրօնական մեղեդիներ, ընկերակցութեամբ երգեհոնի: Հիւրասրահին մէջ, ապա, ուրիշ տարիներու նման, հաց եւ զինի հրամցուեցաւ ներկաներուն:

26 Յունուար, Չորեքշաբթի, նոյն ժամուն, քաղաքիս արեւմտեան (Հրէական) բաժնին մէջ գտնուող Նթովական կլորիկ (ուրոյն ճարտարապետութեամբ շինուած) եկեղեցին հիւրընկալեց աղօթածողովը: Նթովական միալար եկեղեցական երաժշտութիւնը թէեւ քիչ մը ձանձրացուցիչ՝ այսուհանդերձ ներկայ հոգեւորականներն ու աշխարհական ժողովուրդը սպասեց մինչեւ վերջը յայտագրին, որուն աւարտէն քիչ առաջ այլ Եկեղեցիներու հոգեւորականներ ըրին իրենց մայրենի լեզուներով Ս. Գրական ընթերցումներ:

27 Յունուար, Հինգշաբթի, կէսօրէ ետք ժամը 4ին, Սիոն լեռան վրայ գտնուող Վերջին Ընթրեաց սրբավայրը ամբողջովին - մինչեւ արտաքին գաւիթը՝ հակառակ ցուրտին - լեցուած էր տեղացի եւ այցելու հաւատացեալներով: Այլ համայնքներու ներկայացուցիչներու կարգին, կար նաեւ խումբ մը նորադարձ Հրեաներու, որոնք իրենց մայրենի լեզուով երգեցին: Մեր սարկաւազները, առաջնորդութեամբ Տ. Գուսան Վրդ.ի, երգեցին կարգ մը շարականներ: Յետոյ բոլորն ալ բարձրացան Ս. Հոգիի կիսաւեր մատուռը, ուր հինգ վայրկեանի լուռ խոկումէ մը ետք առաջնորդութեան մօտակայ Ս.

Կոյսի ննջման (Տօրմիսիոն) Գերման-կաթուղիի վանքի հիւրանոցը՝ թեթեւ պատուասիրութեան մը մասնակցելու:

28 Յունուար, Ուրբաթ, երեկոյեան ժամը 5ին, կարգը եկած էր Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարին, ուր պլպլացող կանթեղներու խորհրդաւոր լոյսին տակ ընթացք առաւ ժամ մը տեւող յայտագիր մը, քաղկացած մեծ մասամբ մեր երեկոյեան ժամերգութեան ընթերցուածներէն, աղօթքներէն եւ մեղեդիներէն: Հոգշ. Տ. Բագրատ Արեղայ բովանդակալից քարոզ մը կարդաց՝ Անգլերէն լեզուով: Եղան զանազան լեզուներով ընթերցումներ՝ Ս. Գրիգի ալլազան քաժիններէն, տարբեր եկեղեցիներու պատկանող հոգեւորականներու կողմէ, որոնք ապա Լուսարարապետ Ս. Հօր կողմէ հիւրասիրութեան ժառանգ. Վարժարանի սրահը՝ բարեկամական ջերմ մթնոլորտի մէջ թեթեւ պատուասիրութեան մը մասնակցելու:

29 Յունուար, Շաբաթ, նոյն ժամուն, Ասորւոց Ս. Մարկոս եկեղեցւոյ մէջ,

Ասորիներ եւ Ղպտիներ միասնաբար գործադրեցին իրենց հոգեւոր երգերէն եւ աղօթքներէն կազմուած յայտագիր մը: Լիովին խնդողած էր փոքրիկ եկեղեցին: Ներկայ էին, մեր կողմէ, Լուսարարապետ Տ. Դաւիթ Արքեպս. եւ Հոգշ. Տ. Գուսան Վրդ.:

30 Յունուար, Կիրակի, երեկոյեան նոյն ժամուն տեղի ունեցաւ եզրափակիչ հանդիսութիւնը, նման այլ տարիներու՝ Յոյն-Կաթուղիներու (Մելիթ) եկեղեցւոյ մէջ, ի ներկայութեան այլ եկեղեցիներու հոգեւոր պետերու կամ ներկայացուցիչներու: Լուսփի Լահիամ Եպիսկոպոսը իմաստալից քարոզ մը խօսեցաւ: Հացի եւ գինիի օրհնութենէն եւ ճաշակումէն առաջ եղան մասնաւոր աղօթքներ՝ ներկաներուն կողմէ: Վերջաւորութեան, ներկայ քաղմագգի եպիսկոպոսները իրենց օրհնութիւնը տուին բոլորին: Յետոյ տեղի ունեցաւ հիւրասիրութիւն:

ՆԵՐԿԱՅ ՄԸ

ՄՏԱԾՈՒՄՆԵՐ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻ ՄԷՋ ՔԱՐՈՋԽՕՍՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Վերջերս հարկ եղաւ որ ծխատէր հովիւի մը արտասահման ուղեւորութեան միջոցին պատարագեմ անոր եկեղեցւոյն մէջ: Ինչպէս առ հասարակ գրեթէ ամէն տեղ Հիւսիսային Ամերիկայի մէջ, հայկական Ս. Պատարագին ներկայ գտնուելիք անհատներէն շատերը եկեղեցի հասան պատարագը վերջանալէն քիչ առաջ, մանաւանդ անոնք որոնք գիտէին թէ այս կամ այն ննջեցեալին համար խնդրուած հոգեհանգստեան պաշտօնին ներկայ պիտի ըլլային: Ըստ իմ շատոնց որդեգրած սովորութեան, պատրաստուած էի քարոզխօսութիւնս ընել Ոսկեքերանի «Որ

օրհնես զայնոսիկ ...» աղօթքէն անմիջապէս ետք, երբ արդէն քեմէն իջած եւ դասին մէջտեղը կանգնած պիտի ըլլայի: Այդ օրը սակայն անսացի սեղանին սպասարկող տարեց ներգաղթողի մը թելադրութեան, որ էր քարոզս խօսիլ պատարագին անմիջապէս յաջորդելիք հոգեհանգստեան պաշտօնէն ետք: Այդպէս ըրի, եւ իսկոյն անդրադարձայ որ ինձ մրցակից կ'ունենայի զոյգ մը հոգաբարձուներ որոնք նոր մարած մոմերը իւրաքանչիւր հաւատացեալի ձեռքէն կը վերցնէին մէկ առ մէկ, առջեւի զոյգ նստարաններէն սկսելով: Անպատշաճ պիտի ըլլար ինձ